

Oppepper

Op weg naar de bergen

Een epidemie spreidde haar donkere vleugels over een grote stad. Iedere morgen ging de man naar zijn werk en elke avond kwam hij onzeker terug bij zijn huisje. Zou hij zijn geliefde vrouw nog terugvinden, of had de grote verwoester die dag wellicht bij hen aangeklopt en was zijn vrouw die hem 's morgens nog zo liefdevol op de lippen had gekust door de vreselijke ziekte getroffen? Op een avond komt hij thuis en het huis is gesloten en de ramen zijn donker. Hij klopt aan en er komt geen antwoord; hij belt aan en krijgt geen antwoord. Dan opent hij de deur met zijn sleutel en verstijft. Zijn vrouw is er niet meer. Maar dan, terwijl hij rondkijkt, ziet hij plotseling in het schemerlicht een brief aan de muur gespijkerd. Hij trekt de brief van de muur, opent hem en leest wat er in staat. Het is een boodschap van zijn vrouw en het is goed nieuws.

“Iemand is me komen halen en heeft me meegenomen naar de veiligheid van de bergen. Daar in de bergen heerst de ziekte niet. Daar ben ik veilig en alles is in gereedheid gebracht zodat jij hier ook kunt komen.”

Zijn angst verdwijnt en hij kan het wel uitzingen van geluk. Zijn vrouw leeft en ze is veilig en hij mag er ook naar toe. Zijn bittere verdriet verandert in verrukking en vreugde.

En zo zal het zijn voor de mens die zijn hart heeft overgegeven aan de grote Trooster. Eens komen we bij het huis waar onze geliefde woonde. Het is er donker en uit de ramen die altijd straalden met het licht van de liefde, straalt nu geen licht meer. We zijn er kapot van, totdat we ons omdraaien en het woord vinden dat ons is nagelaten: “Je geliefde is naar de bergen gegaan. Het is de plaats waar geen pijn is, geen verdriet en geen verzoeking. Daar bloeien de eeuwige bloemen en het eeuwige zonlicht schijnt op iedereen die daar is binnengegaan.”

O, is het geen wonder dat in het hart van de mens, waar voorheen alleen de kille kreet van angst te horen was, en over de lippen van de eenzame mens alleen het hartverscheurende gejammer van verdriet kwam, alles verandert door de boodschap van Christus? De eeuwige Vriend brengt de klank van opwinding, het lied van triomf, en de rustgevende, vreugdevolle troost. Het is niet vreemd dat we geleerd hebben om in tijden van rouw ons leven op te sieren met bloemen in plaats van met distels.

Onbekend

